

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0410

Forebyggelse af terrororganisationers radikalisering og rekruttering af europæiske borgere

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forebyggelse af terrororganisationers radikalisering og rekruttering af europæiske borgere (2015/2063(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 og 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til publikationerne "European Union Minorities and Discrimination Survey Data - Focus Report 2: Muslims" og "FRA survey on Jewish people's experiences and perceptions of hate crime and discrimination in European Union Member States", der begge er offentliggjort af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 8. oktober 2004 med titlen "Threats to International Peace and Security Caused by Terrorism",
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7, 8, artikel 10, stk. 1, artikel 11, 12, 21, 48, 49, 50 og 52,
- der henviser til den strategi for den indre sikkerhed for Den Europæiske Union, som blev vedtaget af Rådet den 25. februar 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2010 med titlen "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis – Fem skridt hen imod et mere sikkert EU" (COM(2010)0673) og oprettelsen af et EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikalisering,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. januar 2014 med titlen "Forebyggelse af radikalisering, der kan munde ud i terrorisme og voldelig ekstremisme: Styrkelse af

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0384.

EU's indsats" (COM(2013)0941),

- der henviser til den reviderede EU-strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister, der blev vedtaget af Rådet for Retlige og Indre Anliggender på dets møde den 19. maj 2014 og godkendt af Rådet på dets møde den 5. og 6. juni 2014 (9956/14)
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juni 2014 om den endelige gennemførelsesrapport om EU's strategi for den indre sikkerhed 2010-2014 (COM(2014)0365),
- der henviser til Europols rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa (TE-SAT) for 2014,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 24. september 2014 om trusler mod international fred og sikkerhed som følge af terroraktioner (resolution 2178 (2014)),
- der henviser til rapporten fra EU-antiterrorkoordinatoren til Det Europæiske Råd af 24. november 2014 (15799/14),
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2014 om Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi¹,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet for Retlige og Indre Anliggender (RIA-Rådet) den 9. oktober og 5. december 2014,
- der henviser til erklæringen fra det uformelle møde i RIA-Rådet den 11. januar 2015,
- der henviser til drøftelserne i plenarforsamlingen den 28. januar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme²,
- der henviser til den uformelle samling i RIA-Rådet den 29. og 30. januar 2015 i Riga,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 12. og 13. marts 2015,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (COM(2015)0185),
- der henviser til Domstolens dom om datalagringsdirektivet,
- der henviser til tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og Europarådets handlingsplan om bekæmpelsen af voldelig ekstremisme og radikaliserings, der fører til terrorisme, som blev vedtaget den 19. maj 2015,
- der henviser til Kommissionens grønne bog om styrkelse af den gensidige tillid inden for det europæiske retlige område – en grønne bog om anvendelse af EU-lovgivningen om frihedsberøvelse på det strafferetlige område (COM(2011)0327),

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0102.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0032.

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0316/2015),
- A. der henviser til, at mere end 5 000 europæiske borgere har tilsluttet sig terrororganisationer og andre militære formationer, navnlig ISIS (Da'esh), Jahbat al-Nusra og andre uden for Den Europæiske Union, navnlig i Mellemøsten og Nordafrika (MENA-regionen), og til at dette fænomen i stigende grad bliver et betydeligt problem;
 - B. der henviser til, at radikalisering er blevet et begreb, som bruges til at beskrive det fænomen, hvor folk tager intolerante holdninger, synspunkter og ideer, der kan føre til voldelig ekstremisme, til sig;
 - C. der henviser til, at de nylige terrorangreb i Frankrig, Belgien, Tunesien og København tydeliggør, at "udenlandske" krigere, der ofte er EU-borgere, og som befinder sig i og bevæger sig rundt i Europa og i nabolandene, udgør en sikkerhedstrussel; der henviser til, at EU på det kraftigste har fordømt disse angreb og har forpligtet sig til at bekæmpe terrorisme sammen med medlemsstaterne i og uden for EU's område;
 - D. der henviser til, at de frygtelige terrorangreb, der dræbte og sårede hundredvis af mennesker i Paris den 13. november 2015, endnu en gang har understreget det presserende behov for en koordineret indsats fra medlemsstaternes og Den Europæiske Unions side for at forhindre radikalisering og bekæmpe terrorisme;
 - E. der henviser til, at terrortruslen er markant i EU, især i de medlemsstater, der har været eller stadig er militært engageret i oversøiske operationer i Mellemøsten og Afrika;
 - F. der henviser til, at radikaliseringen af disse "europæiske krigere" er et kompleks og dynamisk fænomen, som er baseret på en række globale, sociologiske og politiske faktorer; der henviser til, at denne radikalisering ikke svarer til én profil og berører mænd, kvinder, og særlig unge europæiske borgere med alle former for sociale baggrunde, som har det fælles træk, at de føler sig uenige med samfundet; der henviser til, at årsagerne til radikalisering ligeledes kan være socioøkonomiske, ideologiske, personlige eller psykologiske, og følgelig skal radikalisering forstås under hensyn til den enkelte berørtes baggrund;
 - G. der henviser til, at terrorisme og radikalisering i vid udstrækning giver et stereotyp billede af religioner, hvilket igen medfører nye bølger af hadforbrydelser og hadefulde tale motiveret af racisme, fremmedhad eller intolerance i forhold til udtalelser, tro eller religion; der henviser til, at det skal understreges, at det er den forkvaklede misbrug af religion, og ikke religion i sig selv, som er en af årsagerne til radikalisering;
 - H. der henviser til, at radikalisering ikke må forbindes med en ideologi eller tro, men kan forekomme heri;
 - I. der henviser til, at et af de argumenter, som voldelige ekstremister benytter i rekrutteringen af unge mennesker, er, at islamofobien er voksende som følge af flere års krig mod terror, og at Europa ikke længere er et sted, hvor muslimer er velkomne eller kan leve under ligestilling og praktisere deres tro uden diskrimination og stigmatisering; mener, at dette kan føre til en følelse af sårbarhed, aggressiv vrede, frustration,

ensomhed og isolation fra samfundet;

- J. der henviser til, at bekæmpelse af radikaliserings ikke kan begrænses til islamisk radikaliserings; der henviser til, at en religiøs radikaliserings og voldelig ekstremisme også påvirker hele det afrikanske kontinent; der henviser til, at politisk radikaliserings også berørte Europa i 2011 i Norge i forbindelse med Anders Behring Breiviks angreb;
- K. der henviser til, at langt de fleste terrorangreb i EU's medlemsstater i årevis har været begået af separatistorganisationer;
- L. der henviser til, at der ifølge Europol i 2013 var 152 terrorangreb i EU, hvoraf to var "religiøst motiverede", og 84 bundede i etnisk-nationalistiske eller separatistiske overbevisninger, mens der i 2012 var 219 terrorangreb i EU, hvoraf seks var "religiøst motiverede";
- M. der henviser til, at bekæmpelse af terrorisme og forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere fortsat først og fremmest er medlemsstaternes kompetence, men at en samordnet europæisk tilgang er nødvendig for en effektiv udveksling af oplysninger mellem retshåndhavende myndigheder for at bekæmpe den grænseoverskridende natur af truslen fra terrorister; der henviser til, at en samordnet europæisk tilgang således er nødvendig og vil give merværdi med hensyn til eventuelt at samordne eller harmonisere den lovgivning, der finder anvendelse i et område, hvor de europæiske borgere kan bevæge sig frit, og med hensyn til at gøre forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme effektiv; mener, at bekæmpelsen af handel med skydevåben bør være en prioriteret opgave for EU i bekæmpelsen af alvorlig og organiseret international kriminalitet;
- N. der henviser til, at menneskerettighederne skal være kernen i Unionens politikker vedrørende terrorbekæmpelse og forebyggelse af radikaliserings, samtidig med at det skal sikres, at der findes den rigtige balance mellem offentlig sikkerhed og respekt for de grundlæggende rettigheder, herunder retten til sikkerhed, privatlivets fred og ytrings-, religions- og foreningsfriheden;
- O. der henviser til, at jødiske samfund er målet for terrorangreb og antisemitiske angreb, hvilket fører til en stigende følelse af usikkerhed og frygt i disse samfund i Europa;
- P. der henviser til, at stigningen i terrorisme og antallet af udenlandske krigere har øget intolerancen over for etniske og religiøse samfund i adskillige lande i Europa; der henviser til, at en holistisk tilgang til bekæmpelse af forskelsbehandling i almindelighed og islamofobi og antisemitisme i særdeleshed skal supplere arbejdet hen imod specifikt at forebygge ekstremistisk terrorisme;
- Q. der henviser til, at der i Europa allerede findes en række instrumenter til at bekæmpe radikaliserings af europæiske borgere, og at EU og dets medlemsstater bør gøre fuld brug heraf og søge at forbedre dem, således at de afspejler de nuværende udfordringer, som EU og medlemsstaterne står over for; der henviser til, at der fortsat er en modvilje fra medlemsstaternes side til at samarbejde på følsomme områder, såsom udveksling af oplysninger og efterretninger; der henviser til, at der i betragtning af den stigende betydning af terroristradikaliserings, som er i komplet modstrid med de europæiske værdier, skal gennemføres nye metoder, og at dette skal ske i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder;

- R. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at de grundlæggende rettigheder og borgerlige frihedsrettigheder respekteres i alle foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne og EU, navnlig retten til privatliv, retten til sikkerhed, retten til databeskyttelse, princippet om uskyldsformodning, retten til retfærdig rettergang og retfærdig proces og ytrings- og religionsfriheden; der henviser til, at europæiske borgeres sikkerhed skal garanteres, samtidig med at deres rettigheder og frihedsrettigheder beskyttes; der henviser til, at disse to principper er to sider af samme mønt;
- S. der henviser til, det kan variere meget fra den ene medlemsstat til den anden, i hvilket omfang medlemsstaterne påtager sig ansvaret for at modvirke risikoen for radikaliserings og forebygge terrororganisationers rekruttering, og til at nogle medlemsstater allerede har truffet effektive foranstaltninger, mens andre stadig halter bagefter med hensyn til dette fænomen;
- T. der henviser til, at der er et presserende behov for en samlet europæisk indsats for at forebygge radikaliserings og terrororganisationers rekruttering af europæiske borgere, således at man kan dæmme op for dette voksende fænomen og således standse strømmen af europæiske borgere, der rejser til konfliktområder, afradikaliserer dem, der bliver hjemme, og forhindre, at der begås andre terrorhandlinger;
- U. der henviser til, at dette er et internationalt fænomen, og at der kan indhøstes erfaringer fra mange dele af verden;
- V. der henviser til, at det nu er vigtigt at lægger mere vægt på og investere i forebyggende foranstaltninger end at satse på reaktive foranstaltninger for at imødegå, at terrororganisationer radikaliserer og rekrutterer europæiske borgere; der henviser til, at en strategi til at bekæmpe ekstremisme, radikaliserings og rekruttering af terrorister i EU udelukkende kan fungere, såfremt den udvikles sideløbende med en strategi for integration og social inklusion samt reintegration og afradikaliserings af såkaldte "udenlandske krigere", der vender tilbage;
- W. der henviser til, at visse former for brug af internettet er befordrende for radikaliserings og giver fanatikere i hele verden mulighed for at komme i kontakt med hinanden og rekruttere sårbare personer uden nogen form for fysisk kontakt og på en måde, som er vanskelig at spore;
- X. der henviser til, at det er af afgørende betydning klart at skelne mellem adfærd, der har til formål at forberede og/eller støtte terrorhandlinger, eller handlinger og udtalelser fra ekstremisters side, som mangler tilregnelighed og gerningsindhold;
- Y. der henviser til, at radikaliserings af terrorister synes at kunne tilskrives faktorer både i og uden for EU;
- Z. der henviser til, at bekæmpelse af radikaliserings af terrorister skal indgå i en global strategi, som sigter mod at sikre et åbent Europa og er baseret på en række fælles værdier;
- AA. der henviser til, at radikaliserings af unge ikke bør adskilles fra den sociale og politiske sammenhæng og skal undersøges inden for de bredere sociologiske rammer af konflikt- og voldsundersøgelser;
- AB. der henviser til, at årsagerne til radikaliserings af terrorister ikke er blevet undersøgt i

tilstrækkeligt omfang; der henviser til, at den manglende integration ikke kan opfattes som den primære grund til radikaliserings af terrorister;

- AC. der henviser til, at Domstolen har fastlagt, at den omstændighed, at en person har været tilknyttet en organisation, der på grund af dens deltagelse i terrorhandlinger er optaget på listen, der udgør bilaget til fælles holdning 2001/931/FUSP, og at denne person aktivt har deltaget i denne organisations væbnede kamp, ikke automatisk er en tungtvejende grund til at antage, at denne person har begået en "alvorlig ikke-politisk forbrydelse" eller "har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger"; der henviser til, at der på den anden side i de tilfælde, hvor der er tungtvejende grunde til at antage, at en person har begået en sådan forbrydelse eller har gjort sig skyldig i sådanne handlinger, kræves en vurdering i hver sag af de nøjagtige faktiske omstændigheder og en vurdering af, om et individuelt ansvar for udførelsen af disse handlinger kan henføres til den pågældende person;
- AD. der henviser til, at de kompetente myndigheder for at kunne tilbagekalde en opholdstilladelse, der er tildelt en flygtning, fordi denne flygtning støtter en sådan terrororganisation, ikke desto mindre er forpligtet til under de nationale retters kontrol at foretage en individuel vurdering af de specifikke faktiske omstændigheder vedrørende både organisationens og den omhandlede flygtnings handlinger,

I. Den europæiske merværdi i forebyggelsen af radikaliserings

1. fordømmer i lyset af de dramatiske hændelser i Paris de morderiske angreb og udtrykker sin deltagelse og solidaritet med ofrene og deres familier, idet de understreger nødvendigheden af at modarbejde volden; fordømmer ligeledes brugen af stereotyper, fremmedfjendtlige og racistiske diskurser og praksis, som følges af enkeltpersoner eller kollektive myndigheder, som direkte eller indirekte forbinder terrorangrebene med flygtninge, der i øjeblikket flygter fra deres lande i forsøget på at nå frem til et sikrere sted og undslippe krig og voldshandlinger, som er daglige foreteelser i deres hjemlande;
2. understreger, at terrorisme ikke må og ikke bør være forbundet med en specifik religion, nationalitet eller civilisation;
3. udtrykker bekymring over, at medmindre man tager fat på de forhold, der fører til udbredelse af terrorisme, vil fænomenet med EU-borgere, der rejser til andre lande for at slutte sig til jihadistiske eller andre ekstremistiske grupper, og den specifikke sikkerhedsrisiko, de udgør, når de vender tilbage til EU og nabolandene, sandsynligvis blive forværret i de kommende år, navnlig i betragtning af den igangværende militære optrapning i MENA-regionen; opfordrer til en omfattende undersøgelse af effektiviteten af nationale foranstaltninger og EU-foranstaltninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme;
4. opfordrer Kommissionen til at prioritere at udarbejde en handlingsplan med henblik på at gennemføre og evaluere EU's strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme på grundlag af udveksling af bedste praksis, evaluering af de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne, og samarbejde med tredjelande og internationale organisationer på grundlag af fuld respekt for internationale menneskerettighedskonventioner og gennem en tilgang, der inddrager og hører en række forskellige aktører og sektorer; mener, at Kommissionen bør bidrage til og støtte medlemsstaternes udarbejdelse af en effektiv og omfattende kommunikationsstrategi for forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske

borgere og tredjelandsstatsborgere, der bor i EU;

5. opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres strategier og udveksle oplysninger og erfaringer, som de besidder, gennemføre god praksis både på nationalt plan og europæisk plan, samarbejde med henblik på at træffe nye foranstaltninger til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme ved at ajourføre de nationale forebyggelsespolitikker og etablere netværk af praktikere på grundlag af de ti prioriterede indsatsområder, der er fastsat i EU's strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme; understreger betydningen af at fremme og styrke det grænseoverskridende samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder i denne sammenhæng og fremhæver den afgørende betydning af at sikre tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig uddannelse af politistyrker, der arbejder på stedet;
6. anmoder om fuld offentliggørelse af Rådets handlingsplaner og retningslinjer vedrørende EU's igangværende strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme;
7. er af den opfattelse, at tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og resolution 2178 fra FN's Sikkerhedsråd bør udnyttes af medlemsstaterne og EU-institutionerne for at nå til enighed om en fælles definition med henblik på kriminalisering af personer, som betragtes som "udenlandske krigere". opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende gennemgang af de primære årsager, processen og de forskellige indflydelser og faktorer, der fører til radikaliserings, med støtte fra det nye ekspertisecenter for EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings;
8. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med Europol og antiterrorkoordinatoren at udarbejde en årlig rapport om sikkerhedssituationen i Europa, herunder hvad angår risici for radikaliserings og følgerne for sikkerheden af menneskers liv og fysiske integritet i EU, og til hvert år at rapportere tilbage til Parlamentet;
9. understreger betydningen af at gøre fuld brug af de eksisterende instrumenter til at forebygge og bekæmpe radikaliserings og terrororganisationers rekruttering af europæiske borgere; fremhæver betydningen af at anvende alle relevante interne og eksterne instrumenter på en holistisk og sammenhængende måde; anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne gør brug af tilgængelige midler, især Fonden for Intern Sikkerhed via politiinstrumentet under Fonden for Intern Sikkerhed, med henblik på at støtte projekter og foranstaltninger, som tager sigte på at forebygge radikaliserings; understreger den vigtige rolle, som netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings kan spille for så vidt angår at påtage sig denne målsætning om at forhindre radikaliserings af europæiske borgere på en omfattende måde; anmoder om, at dette netværk skal være genstand for bedre offentlig omtale og synlighed blandt aktører, der bekæmper radikaliserings;

II. Forebyggelse af voldelig ekstremisme og radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme, i fængsler

10. understreger, at fængslerne stadig er et af flere miljøer, som skaber grobund for spredning af radikale og voldelige ideologier og radikaliserings af terrorister; opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne af bedste praksis for at imødegå den voksende radikaliserings af terrorister i fængsler i Europa; tilskynder medlemsstaterne til omgående at træffe foranstaltninger mod overfyldte fængsler, der er

et akut problem i mange medlemsstater, og som i høj grad øger risikoen for radikaliserings og mindsker mulighederne for rehabilitering; minder om, at offentlige institutioner for beskyttelse af unge eller tilbageholdelses- eller rehabiliteringscentre også kan blive steder for radikaliserings af mindreårige, der udgør et særlig sårbart mål;

11. opfordrer Kommissionen til at foreslå retningslinjer baseret på bedste praksis vedrørende foranstaltninger, der skal gennemføres i europæiske fængsler, med henblik på forebyggelse af radikaliserings og voldelig ekstremisme med fuld respekt for menneskerettighederne; påpeger, at indsatte, der er tilhængere af voldelig ekstremisme, eller som allerede er blevet rekrutteret af terrororganisationer, bør adskilles fra andre indsatte som en mulig foranstaltning til at hindre, at radikaliserings påtvinges andre fanger gennem intimidering, og til at standse radikaliserings i fængsler; advarer imidlertid om, at alle sådanne foranstaltninger bør pålægges efter en vurdering fra sag til sag og bør være baseret på en retslig afgørelse og være underlagt en revision foretaget af de kompetente retsmyndigheder; anbefaler endvidere, at Kommissionen og medlemsstaterne undersøger dokumentation og erfaringer vedrørende praksis for opdeling i fængsler med det formål at standse spredningen af radikaliserings; er af den opfattelse, at denne vurdering skal indgå i udarbejdelsen af praksis i de nationale fængselsystemer; minder imidlertid om, at disse foranstaltninger bør være forholdsmæssige og fuldt ud overholde den indsatte grundlæggende rettigheder;
12. støtter indførelsen af specialiseret uddannelse af alle ansatte i fængslerne og af partnere, der arbejder i det strafferetlige system, religiøse medarbejdere og NGO-personale, der interagerer med indsatte, for at undervise dem i, hvordan de på et tidligt tidspunkt kan opdage, forebygge og håndtere adfærd, som går i retning af en radikal og ekstremistisk adfærd; understreger betydningen af relevant uddannelse og rekruttering af religiøse, filosofiske og sekulære repræsentanter for ikke blot at opfylde de indsatte kulturelle og spirituelle behov i fængslerne, men også for at bidrage til at imødegå potentielle radikale udsagn;
13. opfordrer til udarbejdelse af uddannelsesprogrammer med tilstrækkelig finansiering i europæiske fængsler med henblik på at fremme kritisk tænkning, religiøs tolerance og reintegration i samfundet af de indsatte, men også med henblik på at yde særlig støtte til dem, der er unge, sårbare eller mere modtagelige for radikaliserings og terrororganisationers rekruttering, hvilket skal ske under fuld respekt for de indsatte menneskerettigheder; mener, at ledsageforanstaltninger også bør tilbydes efter løsladelse fra fængslet;
14. anerkender, at kernen i disse bestræbelser er et fængselsmiljø, der fuldt ud respekterer de indsatte menneskerettigheder og er i overensstemmelse med internationale og regionale standarder, herunder FN's minimumsstandardregler for behandling af fanger;

III. Forebyggelse af radikaliserings på internettet

15. bemærker, at internettet i kraft af sin globale og grænseoverskridende karakter skaber særlige udfordringer og giver således anledning til huller i lovgivningen og konflikter om jurisdiktion og giver dem, der rekrutterer, og dem, som bliver radikaliseret, mulighed for at kommunikere på afstand og uden problemer fra alle dele af verden uden fysiske grænser, uden behov for at skulle oprette en base og uden behov for at skulle søge tilflugt i et bestemt land; minder om, at internettet og sociale netværker er væsentlige platforme til at give næring til radikaliserings og fundamentalisme, eftersom de letter den hurtige og omfattende globale udbredelse af hadefulde budskaber og

forherligelse af terrorisme; er bekymret over, hvilken virkning sådanne meddelelser, der forherliger terrorisme, især kan have på unge, der er en særlig sårbar befolkningsgruppe; understreger betydningen af uddannelse og offentlige oplysningskampanjer for at forebygge radikaliserings på internettet; bekræfter sit engagement i ytringsfrihed, ikke kun offline, men også online, og mener, at denne bør understøtte alle lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende forebyggelse af radikaliserings via internettet og sociale medier; noterer sig den dialog, der er indledt på europæisk plan, med internetvirksomheder med henblik på bekæmpelse af onlineudbredelse af ulovligt indhold og hurtig sletning af sådant indhold i overensstemmelse med EU-lovgivningen og den nationale lovgivning og under streng overholdelse af ytringsfriheden; opfordrer til en effektiv strategi for sporing og fjernelse af ulovligt indhold, der tilskynder til voldelig ekstremisme, under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og ytringsfriheden, og navnlig til at bidrage til udbredelse af en effektiv diskurs til at imødegå terroristpropaganda;

16. minder om, at internetvirksomheder og sociale medievirksomheder og tjenesteudbydere har en juridisk forpligtelse til at samarbejde med medlemsstaternes myndigheder, idet de hurtigt skal slette alt ulovligt indhold, der spreder voldelig ekstremisme, med fuld respekt for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, herunder ytringsfriheden; mener, at medlemsstaterne bør overveje retlige foranstaltninger, herunder strafforfølgning, mod internetvirksomheder og sociale medievirksomheder og tjenesteudbydere, der nægter at efterleve en administrativ eller retslig anmodning om at slette ulovligt indhold eller indhold, der hylder terrorisme, på deres internetplatforme; mener, at internetplatforme, der nægter eller udviser forsømmelighed med hensyn til at samarbejde og giver mulighed for, at et sådant ulovligt indhold frit kan cirkulere, bør anses for at have udført en medvirkende handling, der kan sidestilles med kriminelt forsæt eller forsømmelse, og at de ansvarlige i sådanne tilfælde bør bringes for en domstol;
17. opfordrer de kompetente myndigheder til at sikre, at websteder, der opildner til had, overvåges nøjere;
18. er overbevist om, at internettet er en effektiv platform til at sprede fortællinger om respekt for menneskerettighederne og modstand mod vold; mener, at internetindustrien og tjenesteudbydere bør samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og civilsamfundet for at fremme stærke og attraktive modfortællinger for at bekæmpe hadefulde udtalelser og radikaliserings på internettet, hvilket bør være baseret på Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer de digitale platforme til samarbejde med medlemsstaterne, civilsamfundet og organisationer, hvis kompetenceområder er afradikaliserings af terrorister eller evaluering af hadefulde udtalelser for at deltage i at sprede forebyggelsesbudskaber, der opfordrer til udviklingen af kritisk tænkning og en afradikaliseringsproces, og fastlægge innovative lovlige metoder til at modvirke forherligelse af terrorisme og hadefulde tale, således at onlineradikaliserings bliver vanskeligere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til udvikling af sådanne modfortællinger på internettet og til at arbejde tæt sammen med civilsamfundsorganisationer med henblik på at styrke kanalerne til udbredelse og fremme af demokratiske og ikke-voldelige fortællinger;
19. opfordrer til, at der gennemføres bevidstgørelsesprogrammer for unge om hadefulde tale på nettet og de risici, det indebærer, og programmer til fremme af medie- og internetuddannelse; støtter gennemførelsen af uddannelsesprogrammer med henblik på mobilisering, uddannelse og skabelse af netværk for unge aktivister til beskyttelse af

menneskerettighederne på internettet;

20. mener, at opbygning af en modfortælling, også i tredjelande, er en af nøglerne til bekæmpelse af terrorgruppernes appel i MENA-regionen; opfordrer EU til at øge sin støtte til initiativer som f.eks. SSCAT (rådgivningsholdet for strategisk kommunikation om Syrien) og fremme indførelsen og finansieringen af sådanne projekter i tredjelande;
21. fastholder, at internetindustrien og tjenesteudbydere fremover skal gøre det muligt at fremme budskaber til forebyggelse af radikaliseringsbudskaber, der skal modvirke budskaber, der forherliger terrorisme; mener, at der bør oprettes en særlig europæisk samarbejdsenhed inden for Europol med henblik på at udbrede god praksis i medlemsstaterne, samtidig med at den på permanent basis skal samarbejde med internetoperatører for at fremhæve budskaber, der er imod hadefuld tale og forherligelse af terrorisme, således at onlineradikalisering bliver vanskeligere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte den effektive brug af modfortællinger og afbødningsforanstaltninger via internettet;
22. støtter indførelsen af foranstaltninger, der f.eks. gør det muligt for alle internetbrugere let og hurtigt at indberette ulovligt indhold, der florerer på internettet og de sociale netværk, og at indberette dette til de kompetente myndigheder, bl.a. gennem hotlines, samtidig med at de respekterer menneskerettighederne, navnlig ytringsfriheden, og EU samt den nationale lovgivning;
23. er alvorligt bekymret over terrororganisationernes voksende brug af krypteringsteknologier, der gør deres kommunikation og deres radikaliseringspropaganda umulig for de retshåndhavende myndigheder at spore og læse, selv med en retskendelse; opfordrer Kommissionen til omgående at tage disse bekymringspunkter op i sin dialog med internet- og it-virksomheder;
24. mener, at alle medlemsstater bør oprette en særlig enhed, der skal have til opgave at indberette ulovligt indhold på internettet, og som skal lette sporingen og fjernelsen af dette indhold; glæder sig over Europolis oprettelse af internetindberetningsenheden (IRU), der skal have til ansvar at spore ulovligt indhold og støtte medlemsstaterne i denne henseende med fuld respekt for alle involverede parter grundlæggende rettigheder; anbefaler, at sådanne enheder også bør samarbejde med EU's terrorbekæmpelseskoordinator og det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme inden for Europol samt med civilsamfundsorganisationer, der er aktive på dette område; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at samarbejde med hinanden og med de relevante EU-agenturer på dette område;
25. glæder sig over, at det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme vil blive oprettet den 1. januar 2016, og at den europæiske enhed, der har til opgave at indberette indhold, vil være en del heraf; understreger behovet for at tilvejebringe de økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at udføre de supplerende opgaver, som Europol er blevet pålagt i forbindelse med oprettelsen af det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme; opfordrer til, at Parlamentet inddrages behørigt i oprettelsen af dette center og i dets mandat, opgaver og finansiering;
26. mener, at radikaliseringsbudskaber på internettet kun kan bremses ved at styrke EU's redskaber til bekæmpelse af cyberkriminalitet; anbefaler, at mandatet for og ressourcerne til det Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet (EC3) bør styrkes sammen med mandaterne for og ressourcerne til Europol og Eurojust, således at EC3 kan spille en

effektiv rolle med hensyn til bedre at spore og håndtere onlinetrusler og bedre identificere de midler, som terrororganisationer anvender; minder om, at der er behov for behørigt uddannede eksperter i Europol og i medlemsstaterne med henblik på at imødegå denne særlige trussel; opfordrer NF/HR til at omorganisere EU's Situationscenter (SITCEN) og Efterretningsanalysecenteret (INTCEN) og sikre deres koordinering med terrorbekæmpelseskoordinatoren for bedre at kunne spore kriminelle aktiviteter på internettet og spredningen af hadefuld tale i relation til radikaliserings og terrorisme; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i betydelig grad at øge udvekslingen af oplysninger indbyrdes og med EU's relevante strukturer og agenturer;

27. mener, at alle EU's og medlemsstaternes foranstaltninger med sigte på at forhindre, at der udbredes voldelig ekstremisme blandt europæiske borgere, og at de bliver rekrutteret af terrororganisationer, bør respektere EU's grundlæggende rettigheder og Domstolens og Menneskerettighedsdomstolens relevante retspraksis, herunder respekt for princippet om uskyldsformodning, retssikkerhedsprincippet, retten til en retfærdig og upartisk rettergang, retten til at klage og princippet om ikke-forskelsbehandling;

IV. Forebyggelse af radikaliserings gennem uddannelse og social inklusion

28. understreger, at skoler og uddannelse har en væsentlig rolle at spille i forebyggelse af radikaliserings; minder om den afgørende rolle, som skoler spiller med hensyn til at fremme integration i samfundet og udvikle kritisk tænkning samt fremme ikke-forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde uddannelsesinstitutionerne til at udbyde kurser og uddannelsesprogrammer, der tager sigte på at styrke forståelse og tolerance, navnlig med hensyn til forskellige religioner og religioners, filosofiers og ideologiers historie; understreger behovet for at undervise i Unionens grundlæggende værdier og demokratiske principper, såsom menneskerettighederne; understreger, at det er medlemsstaternes pligt at sikre, at deres uddannelsessystemer respekterer og fremmer EU's værdier og principper, og at funktionen heraf ikke er i strid med principperne om ikke-forskelsbehandling og integration;
29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at der findes uddannelsesprogrammer om brugen af internettet på alle skoler (både på primær- og sekundærtrinnet), der tager sigte på at uddanne ansvarlige, kritiske og lovlige internetbrugere;
30. understreger, at det er vigtigt, at lærere bemyndiges til at indtage en aktiv holdning mod alle former for forskelsbehandling og racisme; fremhæver den afgørende rolle, som uddannelse og kompetente og understøttende lærere spiller, ikke kun med hensyn til at styrke sociale bånd, fremme en form for tilhørsforhold, udvikle viden, færdigheder og kompetencer, forankre grundlæggende værdier, styrke sociale, civile og interkulturelle kompetencer, kritisk tænkning og mediekompetence, men også til at hjælpe unge - i tæt samarbejde med deres forældre og familier - med at blive aktive, ansvarlige og fordomsfrie medlemmer af samfundet; understreger, at skoler kan opbygge elevernes modstandskraft over for radikaliserings ved at give dem et sikkert miljø og tid til at diskutere og udforske kontroversielle og følsomme emner; påpeger, at unge er en særligt sårbar gruppe, da de befinder sig på et vanskeligt stadium i deres liv, hvor de udvikler deres værdisystem og søger mening, og at de på samme tid er meget påvirkelige og lette at manipulere; minder om, at både grupper og enkeltpersoner kan radikaliseres, og erkender, at udviklingen af og indsatsen over for individuel radikaliserings og grupperadikaliserings kan være forskellig; understreger den rolle, der

påhviler samfundet med hensyn til at tilbyde unge bedre perspektiver og et formål med livet, navnlig gennem uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet; understreger uddannelsesinstitutionernes opgave med at lære de unge at erkende og forvalte risici og træffe sikre valg og med at fremme en stærk følelse af samhørighed, samfundsfællesskab, omsorg, støtte og ansvar for andre; fremhæver nødvendigheden af at udnytte de forskellige muligheder, der byder sig i forbindelse med erhvervsuddannelser og akademiske uddannelser, til at eksponere de unge for de forskellige nationale, regionale, religiøse og etniske identiteter i Europa:

31. understreger, at Europas mangfoldighed og multikulturelle samfund er en iboende del af dets sociale struktur og en væsentlig kulturel værdi; mener, at enhver politik til bekæmpelse af radikaliseringsprogrammer skal være sensitiv og proportionel, således at de forskellige sociale samfundsstrukturer respekteres og styrkes;
32. fremhæver betydningen af at kombinere afradikaliseringsskemaer med foranstaltninger, som f.eks. etablering af partnerskaber med repræsentanter for samfundet, investeringer i sociale og lokale projekter, der sigter mod at imødegå økonomisk og geografisk marginalisering, og mentorordninger for fremmedgjorte og udstødte unge, som anses for at være i risiko for radikaliseringsprogrammer; minder om, at alle medlemsstaterne er forpligtede til omhyggeligt at gennemføre EU's instrumenter til bekæmpelse af forskelsbehandling og til at træffe effektive foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling, hadefuld tale og hadforbrydelser som led i strategien for bekæmpelse af radikaliseringsprogrammer;
33. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne med at gennemføre en oplysningskampagne for at øge opmærksomheden blandt unge og tilsynsmedarbejdere om spørgsmål om radikaliseringsprogrammer; understreger, at uddannelse og bevidsthedskampagner bør prioritere en tidlig indgriben for at beskytte enkeltpersoner og undgå enhver radikaliseringsrisiko; opfordrer medlemsstaterne til at sikre lærere særlig uddannelse og give dem passende værktøjer, der sætter dem i stand til at spore alle bekymrende ændringer i adfærd, identificere venskabskredse, som forstærker radikaliseringsfænomenet gennem efterligning, og føre passende tilsyn med unge, der er i fare for at blive rekrutteret af terrororganisationer; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at investere i og yde økonomisk støtte til specialiserede faciliteter i nærheden af skoler, der fungerer som kontaktpunkter, således at unge, men også deres familier og lærere og relevante eksperter, kan deltage i fritidsaktiviteter, som er åbne for familier, bl.a. også psykologisk rådgivning; understreger betydningen af, at der skal være klare retningslinjer på dette område for ikke skade den primære rolle, som lærere, ungdomsarbejdere og andre, for hvem den pågældende persons trivsel er den primære bekymring, spiller, idet offentlige myndigheders overdrevne indgriben kan virke mod hensigten;
34. fremhæver de muligheder, der tilbydes medlemsstaterne og medieuddannelseseksperter i programmet Et Kreativt Europa; bemærker, at EU's programmer inden for uddannelse, kultur, sociale aktiviteter og idræt er afgørende støttesøjler for de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at bekæmpe uligheder og forebygge marginalisering; understreger betydningen af at udvikle nye foranstaltninger til fremme af europæiske værdier inden for uddannelse som led i strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet; insisterer derfor på bl.a. at målrette overførelse af og praksis i forbindelse med samfundsværdier inden for rammerne af programmerne Europa for Borgerne, Erasmus+ og Et Kreativt Europa;

35. understreger, at det er afgørende at indgå i en interkulturel dialog med de forskellige befolkningsgrupper, ledere og eksperter, med henblik på at opnå bedre forståelse og forebyggelse af radikaliserings; understreger det ansvar og den vigtige rolle, som alle religiøse samfund spiller med hensyn til at modvirke fundamentalisme, hadefuld tale og terrorpropaganda; henleder medlemsstaternes opmærksomhed på spørgsmålet om uddannelse af religiøse ledere – og at denne uddannelse om muligt bør finde sted i Europa – med hensyn til at forebygge tilskyndelse til had og voldelig ekstremisme i religiøse bygninger i Europa og at sikre, at disse ledere deler europæiske værdier, og også på spørgsmålet om uddannelse af repræsentanter for religioner, filosofier og sekulære samfund, der arbejder i fængsler; bemærker dog, at en stor del af indoktrinerings- og rekrutteringsproceduren finder sted i mere uformelle omgivelser eller på internettet, selv om religiøse samlingssteder kan udgøre kontaktpunkter;
36. understreger, at det er af allerstørste betydning, at alle aktører i forebyggelsen af radikaliserings på lokalt, nationalt, europæisk og internationalt plan påtager sig ansvar; opfordrer til, at der etableres et tæt samarbejde mellem alle civilsamfundsaktører på nationalt og lokalt plan og et større samarbejde mellem aktører på stedet, såsom sammenslutninger og NGO'er, for at hjælpe ofre for terrorisme og deres familier samt personer, som er blevet radikaliseret, og deres familier; opfordrer i denne henseende til, at der indføres uddannelse, som er tilpasset disse aktører på stedet, og til yderligere økonomisk støtte til dem; understreger imidlertid, at finansieringen af NGO'er og andre civilsamfundsaktører bør være adskilt fra økonomisk støtte til terrorbekæmpelsesprogrammer;
37. mener, at civilsamfundet og de lokale aktører har en afgørende rolle at spille i udviklingen af projekter, der er tilpasset deres områder eller organisationer, og som en integrationsfaktor for de europæiske borgere, der lever på kanten af samfundet og fristes af radikaliserings; mener, at det er af afgørende betydning at øge bevidstheden blandt og informere og uddanne frontlinjearbejdere (lærere, undervisere, politibetjente, medarbejdere med ansvar for børnebeskyttelse og arbejdstagere i sundhedssektoren) med henblik på at styrke den lokale kapacitet til at bekæmpe radikaliserings; mener, at medlemsstaterne bør støtte oprettelsen af støttestrukturer for vejledning for unge i særdeleshed, men også kontakt med familier, skoler, hospitaler, universiteter, osv.; minder om, at sådanne foranstaltninger kun kan gennemføres gennem langsigtede sociale investeringsprogrammer; bemærker, at sammenslutninger og organisationer på dette område, der ikke er statslige, kan opnå fremragende resultater med hensyn til at reintegrere radikaliserede borgere i samfundet;
38. mener, det er afgørende at oprette et varslingsystem for bistand og vejledning i hver enkelt medlemsstat, der vil gøre det muligt for familier og befolkningsgruppemedlemmer at opnå støtte eller let og hurtigt indberette udviklingen af pludselige adfærdsmæssige ændringer, der kan være et tegn på en radikaliseringsproces eller en persons afrejse med henblik på at tilslutte sig en terrororganisation; bemærker i denne henseende, at "hotlines" har været en succes og gør det muligt for venner og familie at indberette personer, der mistænkes for at være radikaliserede, men at de også hjælper venner og familie med at håndtere denne destabiliserende situation; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge muligheden for at indføre et sådant system;
39. minder om, at den voksende islamofobi i Den Europæiske Union bidrager til, at muslimer udelukkes fra samfundet, hvilket kan give sårbare individer god grund til at slutte sig til voldelige ekstremistiske organisationer; mener, at islamofobi i Europa igen

manipuleres af organisationer såsom Daesh med henblik på propaganda og rekruttering; anbefaler derfor, at der fastlægges europæiske rammer for vedtagelse af nationale strategier for bekæmpelse af islamofobi med henblik på også at bekæmpe diskrimination, der hindrer adgang til uddannelse, beskæftigelse og bolig;

40. understreger, at den seneste forskning fremhæver det stigende antal unge kvinder, som er blevet radikaliseret og rekrutteret af terrororganisationer, hvilket viser deres rolle i voldelig ekstremisme; mener, at EU og medlemsstaterne som minimum til en vis grad bør tage hensyn til køn i forbindelse med udarbejdelsen af strategier til forebyggelse af radikaliserings; opfordrer Kommissionen til at støtte generelle programmer, der tager sigte på at inddrage unge kvinder i bestræbelserne på øget ligestilling og støtte netværk, hvorigennem de sikkert kan komme til orde;
41. understreger betydningen af den rolle, som kvinderne spiller i forebyggelsen af radikaliserings;

V. Styrket udveksling af oplysninger om radikaliserings af terrorister i Europa

42. gentager sit engagement i at arbejde for færdiggørelsen af et EU-direktiv om passagerlister (PNR) inden udgangen af 2015 og i at sikre, at et sådant direktiv vil overholde de grundlæggende rettigheder og ikke indeholde nogen form for diskriminerende praksisser baseret på ideologisk, religiøs eller etnisk stigmatisering og fuldt ud vil respektere EU-borgernes ret til databeskyttelse; minder imidlertid om, at EU's PNR-direktiv blot vil være én foranstaltning i bekæmpelsen af terrorisme, og at en holistisk, ambitiøs og omfattende strategi for terrorbekæmpelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der involverer udenrigspolitik, socialpolitik, uddannelsespolitik, retshåndhævelse og retsvæsen, skal forhindre, at europæiske borgere bliver rekrutteret af terrororganisationer;
43. opfordrer Kommissionen til at forbedre EU's ekspertise om forebyggelse af radikaliserings ved at oprette et europæisk netværk, som indarbejder oplysningerne fra netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings og fra netværket af politiske planlæggere om polarisering og radikaliserings samt fra eksperter, der er specialiserede inden for en bred vifte af discipliner inden for samfundsvidenskab;
44. fastholder den absolutte nødvendighed af at fremskynde hurtig og effektiv udveksling af relevante oplysninger mellem retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de relevante agenturer, navnlig ved at optimere brugen af og bidrag til Schengeninformationssystemet (SIS) og visuminformationssystemet (VIS), Europols sikrede informationsudvekslingsnetværksprogram og Europols kontaktpunktet "Travellers", i forbindelse med europæiske borgere, som er blevet radikaliseret; understreger, at en øget udveksling af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder vil medføre øget tillid mellem medlemsstaterne og styrke betydningen af og en effektiv tilførsel af ressourcer til EU-enheder som Europol, Eurojust og Det Europæiske Politiakademi (Cepol);
45. opfordrer EU til at medtage spørgsmålet om radikaliserings af terrorister i den uddannelse, som Cepol stiller til rådighed;
46. understreger vigtigheden af at gennemføre et specialiseret europæisk uddannelsesprogram for dem, der arbejder i retssystemet, for at informere dem om de forskellige former for radikaliserings;

47. understreger, at et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere også er kendetegnet ved en betydelig udveksling og et betydeligt samarbejde mellem de retslige myndigheder og Eurojust; bemærker, at bedre oplysninger på europæisk plan om strafferegisteroplysninger om terrorismetænkte vil gøre det muligt at spore dem hurtigere og sikre en bedre overvågning af dem, når de rejser ud eller vender tilbage til EU; tilskynder derfor til en reform og en bedre udnyttelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS); opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge gennemførligheden af og merværdien ved at oprette et europæisk strafferegisterindekssystem (EPRIS); understreger, at internationale traktater og EU-lovgivningen samt de grundlæggende rettigheder og navnlig beskyttelse af personoplysninger skal overholdes i sådanne informationsudvekslinger, og at effektiv demokratisk kontrol med sikkerhedsforanstaltningerne er af afgørende betydning;
48. mener, at bekæmpelse af handel med skydevåben bør være en prioritet for EU i kampen mod alvorlig og organiseret international kriminalitet; mener især, at samarbejdet må styrkes yderligere med hensyn til informationsudvekslingsmekanismer og sporbarhed og tilintetgørelse af forbudte våben;

VI. Skærpelse af foranstaltninger for at afskrække fra radikaliserings

49. mener, at foranstaltninger til at forhindre, at europæiske borgere radikaliseres og rekrutteres af terrororganisationer kun vil få fuld virkning, hvis de ledsages af effektive, afskrækkende og samordnede strafferetlige foranstaltninger i alle medlemsstaterne; mener, at hvis EU's medlemsstater virkelig kriminaliserer terrorhandlinger, der gennemføres i udlandet på terrororganisationernes side, vil de råde over vigtige værktøjer til at stoppe radikaliserings af europæiske borgere, samtidig med at der gøres fuld brug af EU's eksisterende politisamarbejdsredskaber og retlige samarbejdsredskaber i straffesager; mener, at retshåndhævende og retlige myndigheder (dommere og anklagere) bør have tilstrækkelig kapacitet til at forebygge, efterforske og retsforfølge de pågældende handlinger og grundigt og løbende bør modtage uddannelse i terrorrelaterede forbrydelser;
50. opfordrer til at øge kapaciteten hos Eurojust-koordineringscenteret, som bør spille en afgørende rolle i forbindelse med at fremme medlemsstaternes retlige myndigheders fælles aktion med hensyn til at indsamle dokumentation om og øge effektiviteten af retsforfølgning af terrorrelaterede forbrydelser; er i denne forbindelse af den opfattelse, at der i højere grad bør gøres brug af fælles efterforskningshold, både mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, som Eurojust har etableret samarbejdsaftaler med;
51. bemærker, at retsforfølgelse af terrorhandlinger, der er udført i tredjelande af EU-borgere eller tredjelandsstatsborgere med bopæl i EU, kræver, at det bør være muligt at indsamle bevismateriale i tredjelande på grundlag af fuld overholdelse af menneskerettighederne; opfordrer derfor EU til at arbejde for, at der indgås aftaler om retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde med tredjelande for at lette indsamlingen af bevismateriale i disse lande, forudsat at strenge retlige standarder og procedurer, retsstatsprincippet, folkeretten og de grundlæggende rettigheder respekteres af alle parter og er underlagt domstolskontrol; erindrer derfor om, at indsamling af beviser, forhør og andre efterforskningsmetoder skal udføres efter strenge juridiske standarder og skal overholde EU's lovgivning, principper og værdier og de internationale menneskerettighedsstandarder; advarer i denne forbindelse om, at brugen

af grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, tortur, udenretlige tilbageholdelser og kidnapning er forbudt i henhold til folkeretten og ikke må finde sted med det formål at indsamle beviser for kriminelle overtrædelser begået inden for EU's område eller uden for EU af EU-statsborgere;

52. glæder sig over udsendelsen af sikkerheds-/terrorismebekæmpelseseksperter til en række vigtige EU-delegationer for at styrke deres kapacitet til at bidrage til den europæiske terrorbekæmpelsesindsats og samarbejde mere effektivt med de relevante lokale myndigheder, samtidig med at der opbygges yderligere terrorbekæmpelseskapacitet under Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten);
53. tilskynder derfor til indgåelse af samarbejdsaftaler mellem Eurojust og tredjelande i lighed med dem, der allerede er indgået med USA, Norge og Schweiz, men understreger ikke desto mindre, at det er nødvendigt at sikre fuld overholdelse af international menneskerettighedslovgivning og EU's regler om data- og privatlivsbeskyttelse; påpeger, at man i forbindelse med indgåelsen af sådanne aftaler bør prioritere lande, som også er særlig ramt af terrorisme, f.eks. i MENA-regionen; er desuden af den opfattelse, at udsendelsen af forbindelsesanklagere fra Eurojust til de relevante lande, navnlig i de sydlige nabolande, vil fremme en øget udveksling af oplysninger og muliggøre et bedre samarbejde for effektivt at bekæmpe terrorisme, samtidig med at menneskerettighederne respekteres;

VII. Foranstaltninger til at hindre, at radikaliserede europæiske borgere, der er rekrutteret af terrororganisationer, rejser, og til at forberede sig på deres tilbagevenden

54. gentager, at EU skal optrappe kontrollen ved de ydre grænser under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder; understreger, at det kun vil være muligt at spore udrejse eller indrejse i EU, med mindre medlemsstaterne gennemfører den obligatoriske og systematiske kontrol, som skal foretages ved EU's ydre grænser; opfordrer medlemsstaterne til at gøre god brug af eksisterende instrumenter, som f.eks. SIS og VIS, bl.a. for så vidt angår stjalne, bortkomne og forfalskede pas; mener endvidere, at EU bl.a. skal prioritere en bedre håndhævelse af Schengengrænsekodeksen;
55. opfordrer medlemsstaterne til at give deres grænsevagter systematisk adgang til Europols informationssystem, som kan indeholde oplysninger om personer under mistanke for terrorisme, udenlandske krigere og hadprædikanter;
56. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle god praksis med hensyn til kontroller med udrejse og hjemrejse og indefrysning af borgeres finansielle aktiver med henblik på at hindre borgere i at deltage i terroraktiviteter i konfliktområder i tredjelande og med hensyn til, hvordan de skal håndtere deres tilbagevenden til EU; understreger navnlig, at medlemsstaterne bør have mulighed for at konfiskere pas, der tilhører borgere, som har planer om at slutte sig til terrororganisationer, på anmodning af den kompetente retlige myndighed i henhold til deres nationale lovgivning og i fuld overensstemmelse med proportionalitetsprincippet; mener, at begrænsning af en persons bevægelsesfrihed, der er en grundlæggende ret, kun kan blive besluttet, såfremt nødvendigheden af og forholdsmæssigheden ved den pågældende foranstaltning vurderes på en passende måde af en retlig myndighed; støtter endvidere straffesager mod terrormistænkte personer, som bliver involveret i terroraktiviteter efter deres tilbagevenden til Europa;

57. opfordrer til internationale bidrag til den finansieringsmekanisme, der blev vedtaget af FN's udviklingsprogram (UNDP) med henblik på at lette en umiddelbar stabilisering af de områder, der er kommet fri af Da'esh;
58. opfordrer NF/HR og Rådet til i klare vendinger at fordømme den finansielle og ideologiske støtte til ekstremistiske islamistiske bevægelser gennem flere årtier fra visse regeringer og indflydelsesrige personer i Golfstaterne; opfordrer Kommissionen til at revidere EU's forbindelser med tredjelande med henblik på at bekæmpe den materielle og immaterielle støtte til terrorisme mere effektivt; minder om, at sikkerhedsdimensionen og den europæiske naboskabspolitik (ENP's) redskabers kapacitet til at bidrage til at forbedre partnernes modstandskraft og evne til at sørge for deres egen sikkerhed med respekt for retsstatsprincippet skal styrkes i forbindelse med den igangværende revision af ENP;
59. gentager, at en korrekt gennemførelse af de eksisterende instrumenter, som f.eks. SIS, SIS II og VIS, Interpols database over stjålne rejsedokumenter og Europols kontaktpunkt Travellers, udgør det første skridt i at øge sikkerheden ved de ydre grænser med henblik på at identificere EU-borgere og udlændinge med bopæl i EU, som kan være ved at forlade eller vende tilbage fra et konfliktramt område med henblik på at begå terrorhandlinger, eller som kan modtage terroristræning eller deltage i ikke-konventionelle væbnede konflikter på vegne af terrororganisationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet og udvekslingen af oplysninger om mistænkte "udenlandske krigere" med de øvrige medlemsstater ved EU's ydre grænser;
60. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle udenlandske krigere sættes under domstolskontrol og, hvis dette er nødvendigt, under administrativ frihedsberøvelse, når de vender tilbage til Europa, indtil det tidspunkt, hvor den behørig retsforfølgning finder sted;
61. er stærkt overbevist om, at enhver politik på området terrorisme og radikaliserings skal samle ekspertise og aktiver fra de interne og eksterne dimensioner af EU's politik; mener i denne forbindelse, at det er på grundlag af en sådan holistisk tilgang, at der kan udarbejdes en passende indsats for at bekæmpe terrorisme og rekruttering til terrorisme i EU og nabolandene; opfordrer derfor både Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten under ledelse og vejledning af både NF/HR og førstestærkeformanden i Kommissionen og med støtte fra EU's terrorbekæmpelseskoordinator til at arbejde sammen om at udforme en politisk strategi, der effektivt kombinerer redskaber for socialpolitik (herunder beskæftigelse, integration og bekæmpelse af forskelsbehandling), humanitær bistand, udvikling, konfliktløsning, krisestyring, handel, energi og andre politiske områder, der kan have en intern/ekstern dimension;

VIII. Styrkede forbindelser mellem EU's interne og eksterne sikkerhed

62. understreger, at det er afgørende, at EU så vidt muligt etablerer et tæt samarbejde med tredjelande, navnlig transitlande og bestemmelseslande, under overholdelse af EU's lovgivning, principper og værdier og de internationale menneskerettigheder, således at det bliver muligt at identificere EU-borgere og ikke-europæiske borgere, der rejser for at kæmpe på terrororganisationernes side, eller som vender tilbage herefter; understreger også behovet for at styrke den politiske dialog og fælles handlingsplaner til bekæmpelse af radikaliserings og terrorisme inden for rammerne af bilaterale forbindelser og med regionale organisationer, som f.eks. Den Afrikanske Union og Den

Arabiske Liga;

63. noterer sig NF/HR Federica Mogherinis vilje til at støtte projekter til bekæmpelse af radikaliserings i tredjelande, bl.a. i Jordan, Libanon og Irak, og i Sahel-Maghreb, som anført i rapporten om gennemførelsen af foranstaltninger efter Det Europæiske Råds møde den 12. februar 2015; understreger, at det nu skal sikres, at disse projekter får den nødvendige finansiering så hurtigt som muligt;
64. opfordrer EU til at øge sit samarbejde med de regionale partnere for at bremse våbenhandelen, navnlig rettet mod de lande, som terrorismen stammer fra, og holde nøje øje med eksporten af våben, der kan anvendes af terrorister; opfordrer også til en styrkelse af de udenrigspolitiske instrumenter og samarbejdet med tredjelande med henblik på bekæmpelse af finansieringen af terrororganisationer; henleder opmærksomheden på konklusionerne fra G20-topmødet den 16. november 2015, hvori Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF) opfordres til at handle hurtigere og mere effektivt, hvad angår standsning af finansiering til terrororganisationer;
65. opfordrer EU til at føre målrettede og forbedrede sikkerheds- og terrorbekæmpelsesdialoger med Algeriet, Egypten, Irak, Israel, Jordan, Marokko, Libanon, Saudi-Arabien og Tunesien samt Gølf-samarbejdsrådet, bl.a. om tidligere eller nuværende statslig inddragelse til støtte for terrorvirksomhed; mener ligeledes, at samarbejdet med Tyrkiet bør styrkes i overensstemmelse med konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender) i december 2014;
66. opfordrer Rådet til løbende at revidere og udvikle EU's regionale strategi for Syrien og Irak og terrorbekæmpelsesstrategien med særlig fokus på udenlandske krigere, der blev vedtaget den 16. marts 2015, i lyset af udviklingen i sikkerhedssituationen i EU's sydlige nabolande, sammen med forebyggende og andre initiativer som f.eks. Kommissionens netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fremme fælles respekt og forståelse som afgørende elementer i kampen mod terrorisme, både inden for EU og i dets medlemsstater såvel som i tredjelande;
67. er overbevist om, at Kommissionen og især EU-Udenrigstjenesten med henblik på at etablere et sådant udvidet samarbejde skal gøre en større indsats for så vidt angår at øge og forbedre ekspertisen inden for områderne terrorbekæmpelse, ikke-konventionelle væbnede konflikter og radikaliserings, og ligeledes styrke og diversificere sproglige færdigheder, f.eks. arabisk, urdu, russisk og mandarin, da der i høj grad er mangel på disse færdigheder i europæiske informations- og efterretningstjenester; mener, at det er afgørende, at EU's opfordring til bekæmpelse af terrorisme, radikaliserings og vold kan høres ud over EU's grænser gennem strategisk kommunikation, som er både inklusiv og effektive;
68. går ind for øget internationalt samarbejde og udveksling af oplysninger fra nationale efterretningstjenester for at identificere EU-borgere, der risikerer at blive radikaliseret, blive rekrutteret og rejse ud for at tilslutte sig jihadistiske eller andre ekstremistiske grupper; understreger, at landene i MENA-regionen og det vestlige Balkan skal støttes i deres bestræbelser på at dæmme op for strømmen af udenlandske krigere og på at forhindre jihad-organisationer i at drage fordel af den politiske ustabilitet inden for deres grænser;

69. anerkender, at terrornetværks radikaliserings og rekruttering af personer er et globalt fænomen; mener, at reaktionen på dette fænomen derfor ikke kun bør være lokal eller europæisk, men også international; mener, at det derfor er nødvendigt at styrke samarbejdet med tredjelande om at identificere rekrutteringsnetværk og øge sikkerheden ved grænserne i de pågældende lande; gentager også, at samarbejdet med vigtige partnere, som står over for lignende udfordringer, skal intensiveres gennem diplomatisk og politisk dialog og efterretningssamarbejde;
70. gentager, at den globale udbredelse af terrorisme kræver en effektiv og samlet international reaktion for på en vellykket måde at kunne forhindre ulovlig handel med våben til lande, som truer den internationale fred og sikkerhed;
71. glæder sig over, at Kommissionen i april 2015 afsatte 10 mio. EUR til finansiering af et program for bistand til partnerlandene for at bekæmpe radikaliserings i Sahel/Maghreb og dæmme op for strømmen af udenlandske krigere fra Nordafrika, Mellemøsten og det vestlige Balkan (en første udbetaling på fem mio. EUR til finansiering af teknisk bistand med henblik på at øge strafferetsmedarbejderes kapacitet til at efterforske, retsforfølge og træffe afgørelse i sager vedrørende udenlandske krigere eller potentielle udenlandske krigere og en anden udbetaling på fem mio. EUR til finansiering af programmer til bekæmpelse af radikaliserings i Sahel/Maghreb); understreger betydningen af nøje at overvåge, at midlerne anvendes korrekt for at sikre, at de ikke går til at finansiere projekter, der er forbundet med missionering, indoktrinering og andre ekstremistiske formål;

IX. Fremme af udveksling af god praksis for afradikalisering

72. mener, at en omfattende politik til at forebygge radikaliserings og terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af EU-borgere kun kan lykkes, hvis den ledsages af proaktive afradikalisering og inklusionspolitikker; opfordrer derfor EU til at lette medlemsstaternes indbyrdes udveksling af bedste praksis og med tredjelande, som allerede har opnået erfaring og positive resultater på dette område, om at oprette afradikaliseringsskemaer, der skal forhindre EU-borgere og tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i EU i at forlade EU eller kontrollere deres tilbagevendende; minder om behovet for ligeledes at tilbyde støtte til disse personers familier;
73. foreslår, at medlemsstaterne undersøger muligheden for at anvende mentorer eller rådgivningsassistenter i forbindelse med afradikalisering af EU-borgere, der er vendt tilbage fra konfliktområder, og som er desillusioneret af, hvad de har oplevet der, for at hjælpe dem med at blive reintegreret i samfundet gennem passende programmer; understreger behovet for en bedre udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne i denne henseende; understreger, at mentorer bør være rede til at bidrage til specifikke programmer gennem passende uddannelse;
74. opfordrer til, at der iværksættes en struktureret EU-kommunikationskampagne, der anvender eksempler på tidligere europæiske udenlandske krigere, som på en vellykket måde er blevet afradikaliserede, og hvis traumatiske erfaringer bidrager til at blotlægge den yderst sygelige og bedrageriske religiøse dimension ved at slutte sig til terrororganisationer såsom ISIS; tilskynder følgelig til, at medlemsstaterne udvikler platforme, der muliggør møder og dialog med disse tidligere krigere; understreger endvidere, at kontakt med ofre for terrorisme ligeledes synes at være en effektiv metode til fjerne den religiøse eller ideologiske betydning fra den radikale retorik; foreslår, at denne kampagne anvendes som et redskab til at bistå med afradikalisering i fængsler,

skoler og alle virksomheder, der fokuserer på forebyggelse og rehabilitering; opfordrer endvidere Kommissionen til at støtte, navnlig gennem finansiering, og koordinere sådanne nationale kommunikationskampagner;

X. Opløsning af terrornetværk

75. understreger, at hvidvaskning af penge, skatteunddragelse og andre skatteforbrydelser i visse tilfælde er væsentlige kilder til finansiering af terrorisme, som truer vores interne sikkerhed, og at sporing og bekæmpelse af forbrydelser, der skader EU's finansielle interesser, følgelig skal prioriteres;
76. understreger, at terrororganisationer såsom IS/Daesh og Jabhat al-Nusra har akkumuleret betragtelige finansielle midler i Irak og Syrien gennem oliesmugling, salg af stjålne varer, kidnapning og afpresning, beslaglæggelse af bankkonti og antikvitetsmugling; opfordrer derfor til, at de lande og formidlere, der bidrager til dette sorte marked, identificeres, og til, at der omgående sættes en stopper for deres aktiviteter;
77. støtter foranstaltninger, der tager sigte på at svække terrororganisationer indefra og mindske deres nuværende indflydelse på EU-borgere og tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen og de kompetente agenturer til at undersøge mulighederne for at opløse terrornetværk og opspore deres finansieringskanaler; opfordrer med henblik herpå til et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder og til en hurtig gennemførelse af pakken til bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en forordning om identifikation og blokering af terrorismens finansieringskanaler og foranstaltninger til at imødegå de måder, hvorpå de finansieres; opfordrer derfor Kommissionen til at reevaluere oprettelsen af et fælles europæisk system til sporing af finansiering af terrorisme; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de højeste standarder for gennemsigtighed om adgang til oplysninger om de begunstigede ejere af alle virksomhedsstrukturer i EU og i uigennemsigtige jurisdiktioner, der kan benyttes til finansiering af terrororganisationer;
78. glæder sig over den nylige vedtagelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed, der omfatter vigtige skridt hen imod at styrke kampen mod terrorisme og radikaliserings, såsom oprettelsen af et europæisk center for bekæmpelse af terrorisme inden for Europol; opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af de eksisterende foranstaltninger og opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til effektivt at virkeliggøre dens foreslåede tiltag;
79. gentager sin opfordring til Kommissionen om omgående at revidere EU's våbenlovgivning ved at revidere Rådets direktiv 91/477/EØF for at lette de nationale politi- og efterforskningsmyndigheders opgave med at spore og bekæmpe våbenhandel på det sorte marked og det sorte net og opfordrer Kommissionen til at fremsætte fælles våbendeaktiveringsstandarder, så deaktiverede skydevåben gøres definitivt ubrugelige;
80. opfordrer til en harmoniseret tilgang til at definere hadefuldt tale, både online og offline, som en strafbar handling, idet denne anvendes af radikale til at tilskynde andre til at tilsidesætte og krænke grundlæggende rettigheder; foreslår, at denne specifikke overtrædelse indsættes i Rådets relevante rammeafgørelser;
81. opfordrer medlemsstaterne til at deltage i indsatsen for at spore eksterne finansielle

strømme og sikre og vise åbenhed i deres forbindelser med visse Golfstater med henblik på at styrke samarbejdet for at kaste lys over finansieringen af terrorisme og fundamentalisme i Afrika og Mellemøsten, men også finansieringen af visse organisationer i Europa; tilskynder medlemsstaterne til at samarbejde om at tilintetgøre det sorte marked for olie, der giver terrororganisationer væsentlige indtægter; mener, at medlemsstaterne ikke bør tøve med at anvende restriktive foranstaltninger mod enkeltpersoner og organisationer, hvor der er troværdig dokumentation for finansiering eller anden medvirken til terrorisme;

82. vil på det kraftigste afvise ethvert forsøg på at fjerne dele af betænkningen, der fokuserer på at bekæmpe terroristiske og ekstremistiske aktiviteter som sådanne; er af den opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt og kontraproduktivt at bryde forbindelsen mellem bekæmpelse af radikaliserings og bekæmpelse af følgerne heraf; opfordrer Rådet til at etablere en sort liste over europæiske jihadister og personer, der mistænkes for at være jihadistiske terrorister;

o

o o

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater og kandidatlandene, De Forenede Nationer, Europarådet, Den Afrikanske Union og de stater, der er medlem af Middelhavsunionen, Den Arabiske Liga og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.